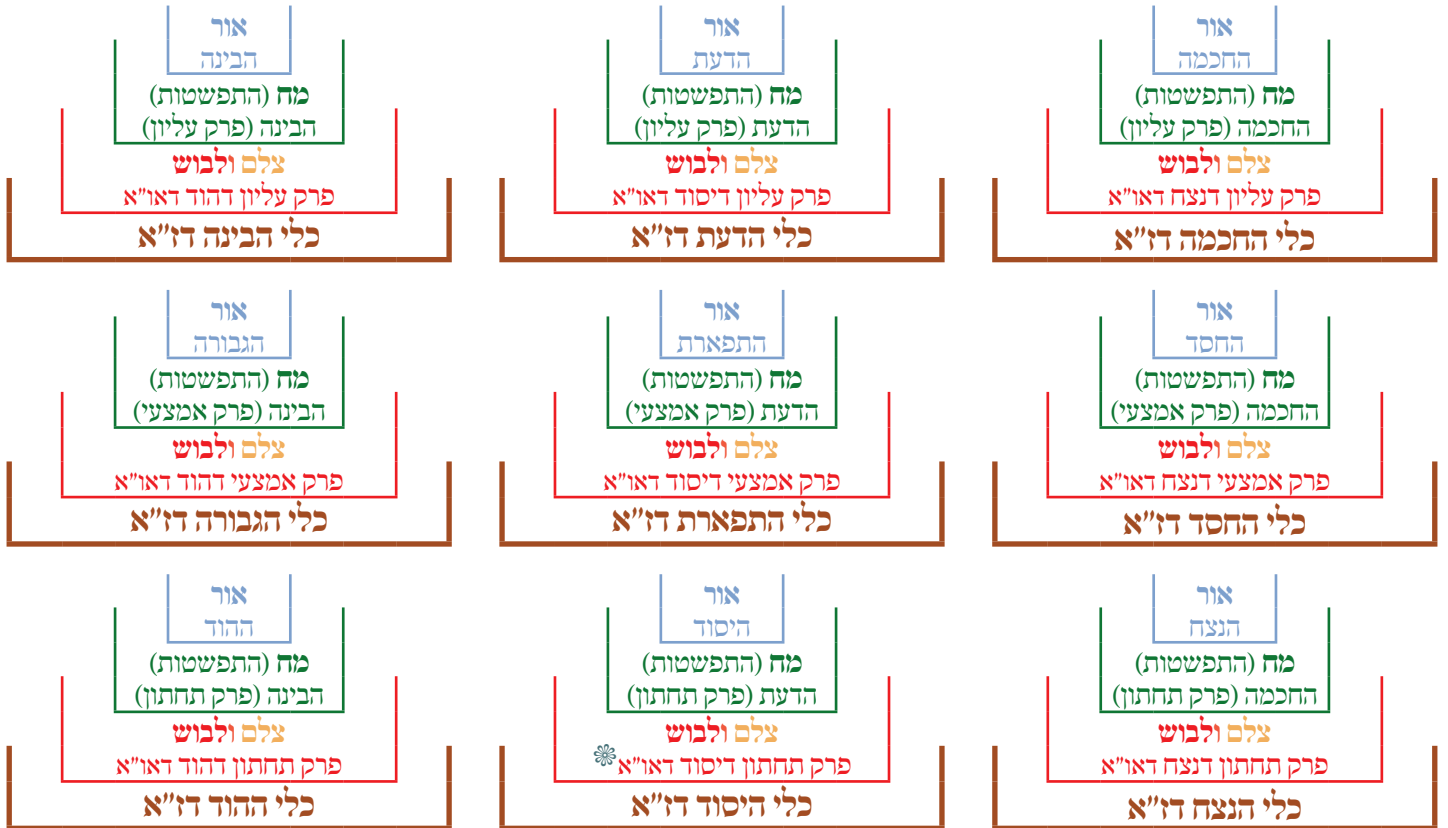

ענין כולם בחכמה עשית (אורות): נה"ש דף ט' ע"ג.
שעה"כ דף ק"א ריש ע"ב, מ' אע"ב. כ"ש ח"ו דף שט"ו רע"ב.
צלמים: שעה"מ פ' יתרו. ע"ח ח"ב דף ע"ב ע"ד, דרוש ח'.

סדר כ"ל צמ"א				
כתר	אור הטעמים	כל צמ"א	שייכות	סוג
חכמה (נקודות)	א	אורות (צל"מ)	שייך לז"א	שפע (נשמה)
	מ	מוחין	שייך לז"א	
טיפה רוחנית	צ	צלמים (חלוקה דרבנן)	ממוחין דאו"א (פרצוף דכללות)	מסכים
טיפה גופנית	ל	לבושים	מנה"י (גוף) דאו"א (נ"ר דישסו"ת)	
	כ	כלים	שייך לז"א	מקבל (גוף)

ספירות	שמות הספירות (כפי שמופיע בעיקר בתפילה)
י"ס	הוי"ות (פנימי) ואקי"ה (מקיף) מנוקדים - לפי הספירה. בסידור נקרא נרנח"י.
חב"ד (חוי"ב חו"ג)	מבוסס על הוי"ות (מוחין דאבא) ואקי"ה (מוחין דאימא) מלאים (חוי"ב חו"ג דחוי"ב חו"ג).
נה"י (דאו"א)	הוי"ות (צלמים דאבא) ואקי"ה (צלמים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. מצוי בכריעות וזקיפות).
נה"י (דאו"א)	הוי"ות (לבושים דאבא) ואקי"ה (לבושים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. כמעט לא מצוי בסידור).
י"ס	ג' שמות לכל כלי (לפי סדר פנימי - אמצעי - חיצוני).

הספירה היא שם כללי ופירושו מידה (וכן יחידת מדידה), והיא מיושמת בכל מערכת הכ"ל צמ"א. כלומר, הספירה איננה שם כינוי לאור או לכלי בלבד, אלא היא מושג כללי המיושם בכל אחד ממרכיבי מערכת הכ"ל צמ"א. (הספירות בעיקר בכלים, ובהשאלה גם באורות).

סדר ההלבשות, על פי מערכת כ"ל צמ"א

- מקבל: כ-** כלים: הכלים של ז"א מהווים כלי קיבול לעשר ספירות, שלתוכם יכנס השפע, מלובש בתוך הצלמים והלבושים.
- ל-** לבושים: מסך המהווה חציצה בין השפע לכלי, כדי שהכלי יוכל לסבול את עוצמת השפע. הלבושים מורכבים מג' ספירות בלבד, והם הנה"י של או"א (דהיינו, הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי - שהוא ז"א). הלבושים מתחלקים לג' פרקים, לצורך מסך: התלבשות השפע בתוכם. מקורם מהכלים (נה"י, טיפה גופנית) של הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי (או"א), לצורך ז"א.
- צ-** צלמים: בחינת לבוש, אלא שהצלמים מהווים בחינה יותר זכה מהלבושים עצמם. מקורם מהמוחין (טיפה רוחנית) של הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי (או"א), לצורך ז"א.

[לכאורה, ע"פ העומק, יתכן שהמוחין דאו"א המובאים בכל מקום בסידור הם בעצם בחינת הצלמים, הבאים ממוחין דאו"א].

- מ- מוחין:** שפע, ג' ספירות בלבד - חב"ד, השוכנים בראש, אבל מתפשטים בכל הגוף (ע"י לעיל).
 - א- אורות:** עיקר השפע, יורגזר זך מהמוחין. יש עשר ספירות. האורות מהוות בחינת נקודות (ובתוכם מלובשים אור הטעמים ואור הא"ס ב"ה). האורות מופיעים בכוננות בתור הוי"ות ואהי"ה מנוקדים (כל ניקוד כנגד ספירה).
- יש לציין שהשפע הוא שייך לז"א, אלא שז"א יקבל אותו באמצעות או"א, ולכן הוא נקרא על שם או"א, אבל ברור שלכל פרצוף יש שפע עצמי. לעומת זאת, הלבושים והצלמים (המסכים) הם נה"י דאו"א, והם הכלים שאו"א נותנים משלהם לצורך כניסת השפע בתוך ז"א. (על פי האש"ל באוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', הלבושים והצלמים הם בעצם הטיפות, וכנ"ל, וע"י עמוד 22).
- כמו כן, כל חמש הבחינות של הכ"ל צמ"א נמצאות בכל המשכת שפע, אלא שבדרך כלל נראה רק חלק מהם בלבד.

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים דו"א (עבור השפע דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפוד)

כתר (קמ"ן) 1

אימא

אֱלֹהִים
יְהוָה

אבא

אֱלֹהִים
יְהוָה

בג"ה 3

אימא אבא
בינה (צרי)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

גבורה (שבא)
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

הוד (קוב"ץ)
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

דת"י דגבורות 5

אימא אבא

דעת דגבורות (מוצאה)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

תפארת דגבורות (חולם)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יסוד דגבורות (שורוק)

אֱוֹהֵי יְהוָה יְוֵהוּוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

דת"י דחסדים 4

אימא אבא

דעת דחסדים (מוצאה)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

תפארת דחסדים (חולם)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יסוד דחסדים (שורוק)

אֱוֹהֵי יְהוָה יְוֵהוּוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

חח"ן 2

אימא אבא

חכמה (פתח)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

חסד (סגול)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

נצח (חיריק)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

שורשי המו'	בינה דחו"ב חו"ג דאבא	גבורות דחו"ב חו"ג דאבא	חסדים דחו"ב חו"ג דאבא	חכמה דחו"ב חו"ג דאבא
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי ויו הי	יוד הי ויו הי
נוק' דעתיק	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא ואו הא	יוד הא ואו הא
נוק' דא"א	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הי וו הי	יוד הה וו הה

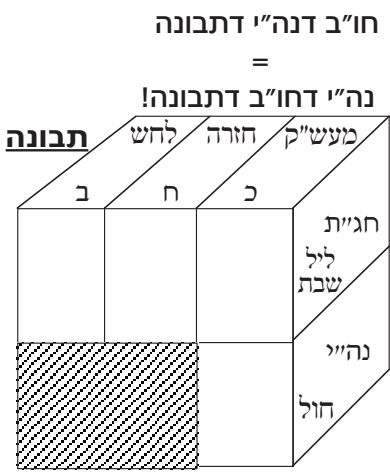
שורשי המו'	בינה דחו"ב חו"ג דאימא	גבורות דחו"ב חו"ג דאימא	חסדים דחו"ב חו"ג דאימא	חכמה דחו"ב חו"ג דאימא
עתיק	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי ויו	אלף הי יוד הי
נוק' דעתיק	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הי ואו	אלף הי יוד הי
א"א	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא ואו	אלף הא יוד הא
נוק' דא"א	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הי וו	אלף הה יוד הה

אלמים/לבושים דבנינה דאבא	אלמים/לבושים דגבורות דאבא	אלמים/לבושים דחסדים דאבא	אלמים/לבושים דחכמה דאבא
יוד הי ואו הי	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
אלמים/לבושים דכנינה דאימא	אלמים/לבושים דגבורות דאימא	אלמים/לבושים דחסדים דאימא	אלמים/לבושים דחכמה דאימא
אלף הי יוד הי	אלף הה יוד הה	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי ת"ת דו"א	ג' כלי חסד דו"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.	יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי ואו הי	ייה יהו יהוה	ייה יהו יהוה
אלף הא יוד הא	יוד הה וו הה	ייה יהו יהוה	יוד הא ואו הא
אלהיה	אלף חיצון	אלף חיצון	אלף חיצון
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי פנימי	ג' כלי פנימי	ג' כלי חסד דו"א
יה	כלי פנימי	יוד הא ואו הא	אל אל אלו אלוה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.	כלי פנימי	ייה יהו יהוה	אלוה
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם	כלי פנימי	ייה יהו יהוה	אלף למד
יהוה	כלי חיצון	יהוה	אלף למד
ג' כלי הוד דו"א	ג' כלי פנימי	ג' כלי פנימי	ג' כלי נצח דו"א
אדנ"י	כלי פנימי	יאהדוניהי	יהוה
א צבאו צבאות	כלי פנימי	ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד	צ צב צבא
אות	כלי חיצון	ש"ן דלת יוד	צבא

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>

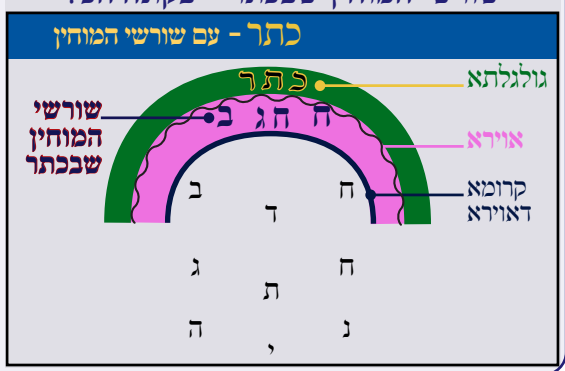
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י		עתיק	
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	א"א	נוק' דא"א	חכמה	אבות
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	אבות	חסדים	מורים	הטוב שמך
שים שלום	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	אבות	חסדים	מורים	הטוב שמך
שים שלום	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	אבות	חסדים	מורים	הטוב שמך

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

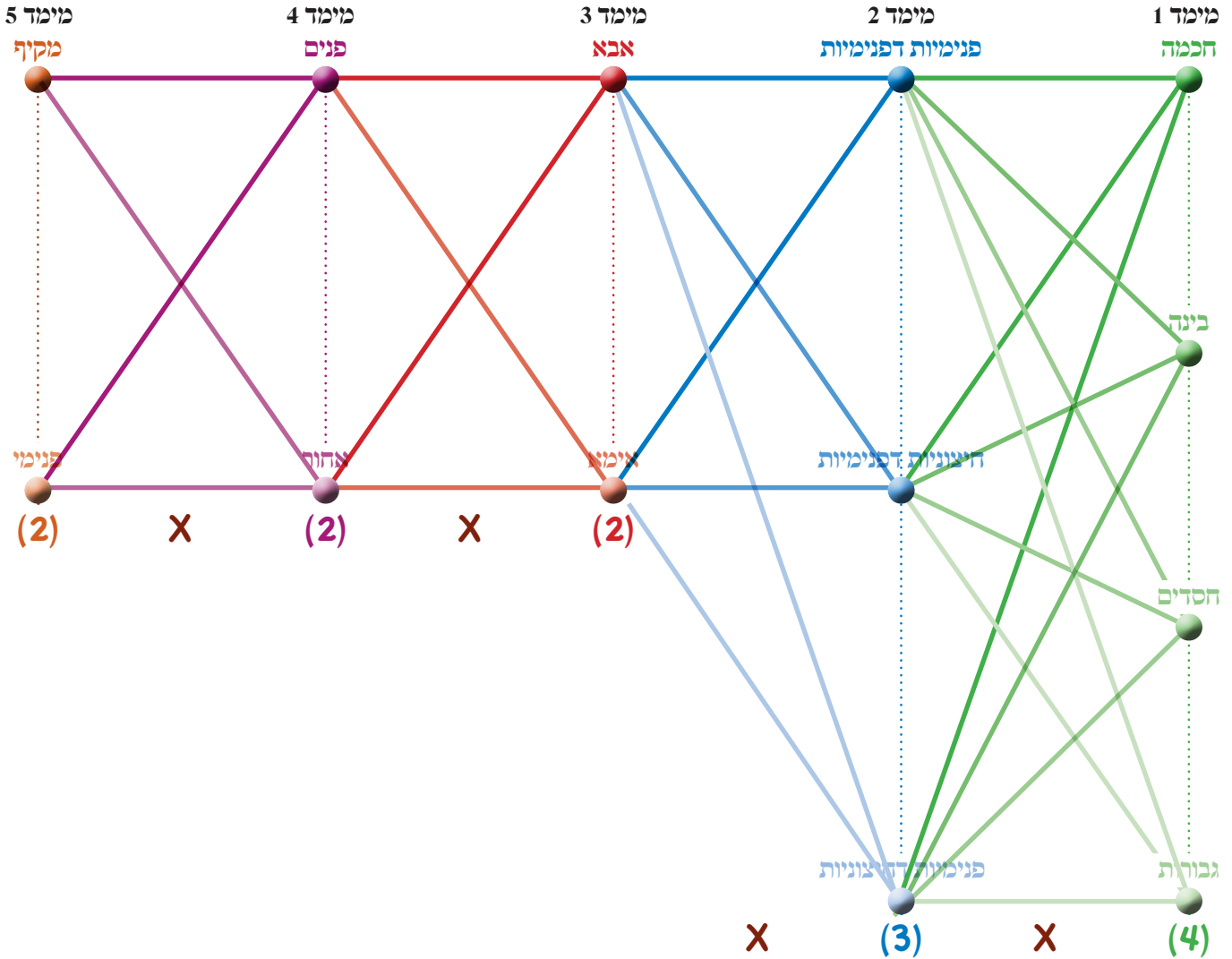
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

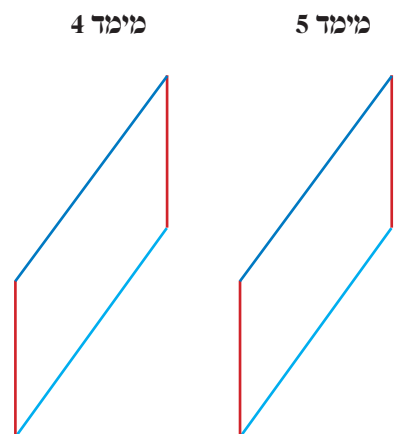
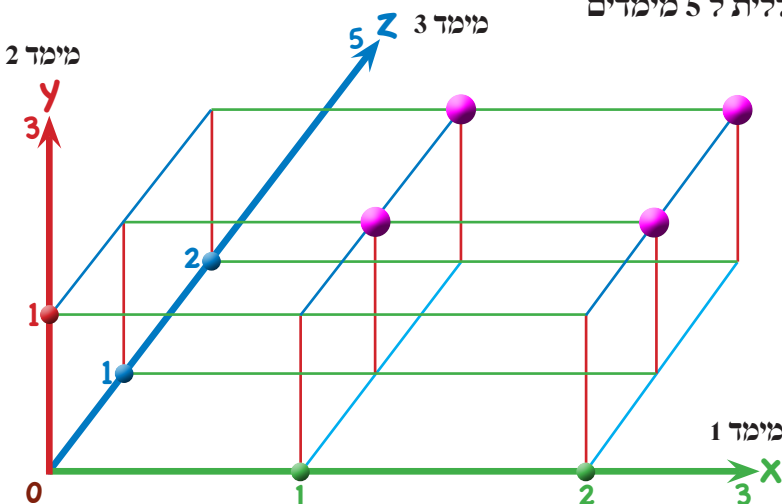
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר) X
-------------------	-------------------	------------------	---	--

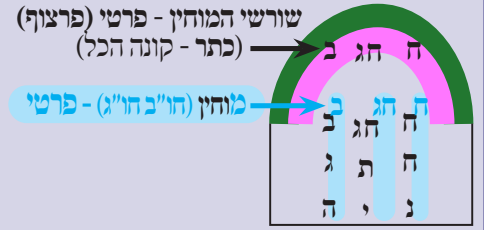
מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) X	כריעות וזקיפות (4) X
96 ←	48 ←	24 ←	12 ←	4 ←
→ 2	→ 4	→ 8	→ 24	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

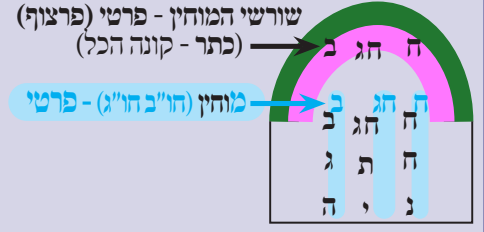
שורש **הבינה** דכתר (נוק' דעתיק) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הבינה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

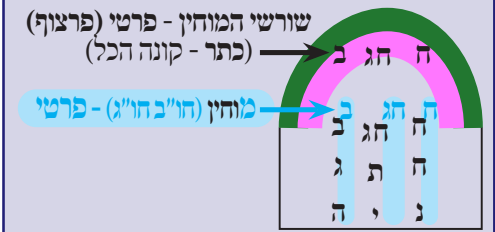

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הבינה)
(שורה 2 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה
(כולם בעובי, שווים)

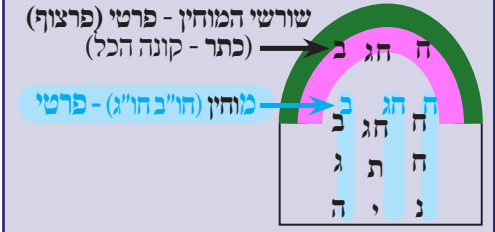
שורש **הגבורות** דכתר (נוק' דא"א) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הגבורות)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

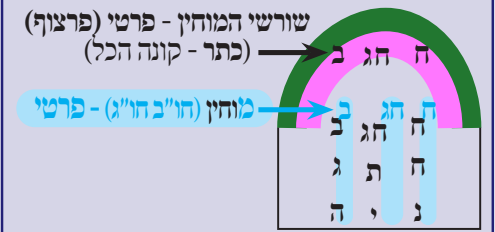

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הגבורות)
(שורה 4 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות
(כולם בעובי, שווים)

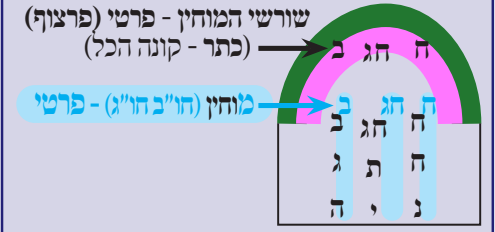
שורש **החסדים** דכתר (א"א דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החסדים)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

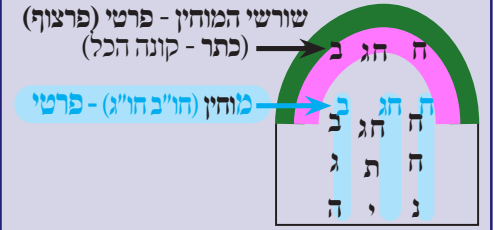

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החסדים)
(שורה 3 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים
(כולם בעובי, שווים)

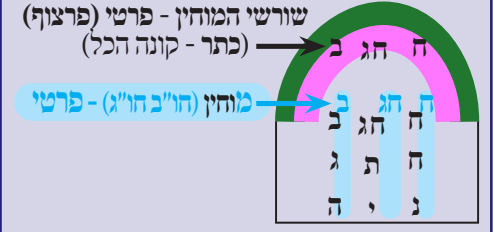
שורש **החכמה** דכתר (עתיק דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החכמה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החכמה)
(שורה 1 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה
(כולם בעובי, שווים)

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

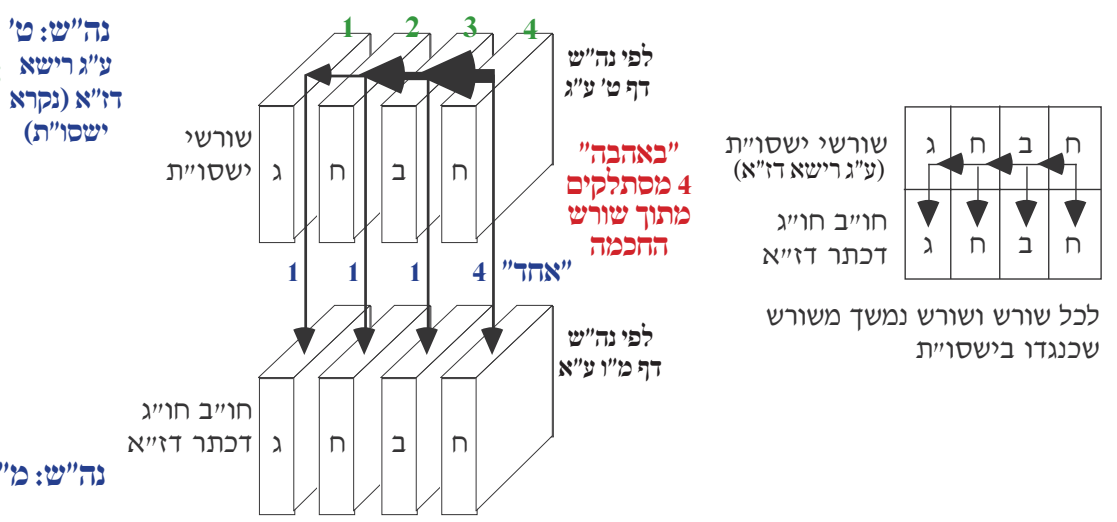
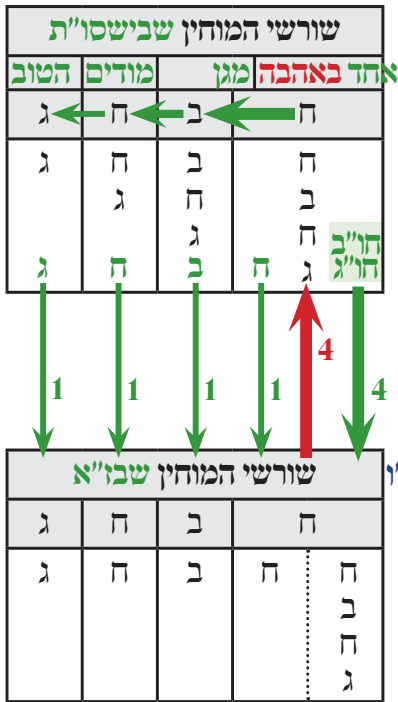
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

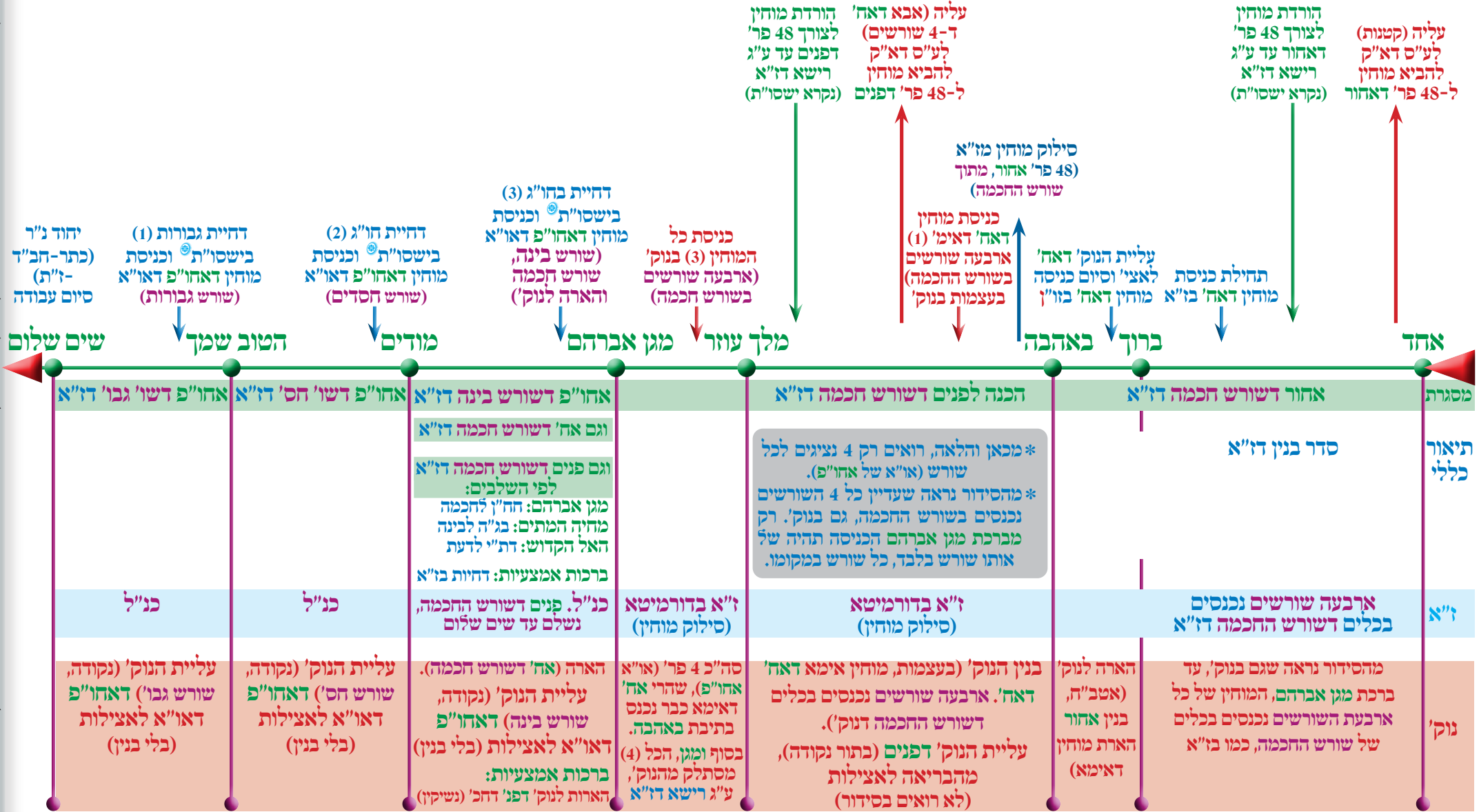
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

סדר בנין זו"ן במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב). דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, הדיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ה, השד"ה אות פ"ה). עי' שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יהוד שיים שלום).

"בנין שלם" (בנין העיקרי) מורכב מג' שלבים:

1. בנין אחור (בנין קטן).
2. בנין פנים (בנין גדול).
3. יחוד.

מערכת זו מתפרסת ל 4 ימים.

בכל יום מתחילים מערכת חדשה.

בכל יום עובדים בכל ארבעת המערכות במקביל (כל מערכת ביום שלו):

יום א': הכנה לפני הבנין העיקרי (קרבות - זמירות - יוצר).

יום ב': בנין אחור (שמע עד למען שמו).

יום ג': בנין פנים (באהבה...).

יום ד': יחוד (ויעבור).

מבנה של מערכת אחת
(התקדמות במערכת, לפי הימים)

יום	יום א' הכנה לבנין	ליל ב'	יום ב' בנין אחור	ליל ג'	יום ג' בנין פנים	ליל ד'	יום ד' יחוד
שלב	עליה ובנין 2-3-4, 6-7-8	ירידה לבי"ע 2-3-4, 6-7-8	עליה וכניסה ל- 1 וחצי 5 (אחור)	(אין ירידה)	עליה וכניסה ל- 1 וחצי 5 (פנים)	ירידה לבי"ע 1 וחצי 5	עליה וכניסה (חזרה) ל- 1 וחצי 5
עבודה עיקרית			בירורים (רפ"ח דאח') ובנין אחור	נסירה (באצילות)	בירורים (רפ"ח דפנים) ובנין פנים		יחוד
תיבות	קרבות / זמירות / יוצר (היכלות)	--	אחד עד למען שמו (הכנה ובנין)	ק"ש עה"מ	באהבה עד שים שלום (הכנה ובנין)	--	ויעבור
כניסה לאצ"י	תיבת ברוך (ל 2-3-4)		תיבת ברוך (הנוק') (ל 1 וחצי 5)		תיבת באהבה (ל 1 וחצי 5)		תיבת ברוך (הנוק') (ל 1 וחצי 5)

הבחינות העולות לאצ"י בתיבת ברוך: היכלות של יום א' (2-3-4), הנוק' של יום ב' (אחור), הנוק' של יום ד' (יחוד).

העבודה בכל יום (תקציר המערכות)

מבט מהיום לאחור, לדעת באיזה בחינה

עובדים במקביל, בכל אחת מ 4 מערכות

* בדברי הרב, יום א' של כל מערכת מתיחס לבנין האחור (שהוא באמיתות יום ב'). יום א' האמיתי, שהוא יום ההכנה (2-3-4), אינו נחשב.

סדר כניסת המוחין דאימא בז"א בכריעות (זקיפות)

עץ חיים למוצאיהם

ברכת מוגן אברהם / מודים / הטוב שמך

① ע"ג רישא דז"א (אחד)

② תיבת אחד

③ תיבת ברוך
(כניסה בעצמות)

④ תיבת אתה
(כניסה בעצמות)

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא

מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא

כלי חב"ד דז"א

כלי חג"ת דז"א

כלי נה"י דז"א

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא
כלי חב"ד דז"א

מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא
כלי חג"ת דז"א

כלי נה"י דז"א

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא
כלי חב"ד דז"א

מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא
כלי חג"ת דז"א

מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא
כלי נה"י דז"א

ברכת אבות

① ע"ג רישא דז"א (אחד)

② תיבת אחד
(כניסה בעצמות)

③ תיבת ברוך
(ידידה בהארה בלבד)

④ תיבת אתה
(ידידה בהארה בלבד)

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא

מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא

כלי חב"ד דז"א

כלי חג"ת דז"א

כלי נה"י דז"א

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא
כלי חב"ד דז"א

מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא
כלי חג"ת דז"א

כלי נה"י דז"א

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

נתק בהארת המוחין
מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא
כלי חב"ד דז"א

הארת חג"ת (בהארת פ"א)
מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא
כלי חג"ת דז"א

הארת נה"י (בהארת פ"ת)
כלי נה"י דז"א

מוחין חב"ד מצד אימא
לבוש פ"ע דנה"י דאימא

הארת חב"ד (בהארת פ"ע)
מוחין חג"ת מצד אימא
לבוש פ"א דנה"י דאימא
כלי חב"ד דז"א

הארת חג"ת (בהארת פ"א)
מוחין נה"י מצד אימא
לבוש פ"ת דנה"י דאימא
כלי חג"ת דז"א

הארת נה"י (בהארת פ"ת)
כלי נה"י דז"א

היכל ה' היבר ד' שער ב' שער מחוץ דצלים פרק א' ב'

* חבל הענין הוא כי הנה המחין הם חבדי אכל שרש

של כג' מחין נשאר למעלה הרושם שלהם ומזליהם כסדר ואופן המחין שכתב הם גדולים ומשולים לאין קן על המחין הנקרא חבד' ולק חמלא בארזת נשא גבאשר מחבר סורי פסחה הטללם כל האלילות אשר אה"א נקרא וסגדלין אותן כעודפ יוסד נק' רךך כסוד דרך נבר בעלמה נמלא כי סיוד דאמא הנקרא דרך נעשה נחל מים וממט שויה הו"א מאוהן החסדים וזו ערל ומרש ראשו וסוד ארמם ראש הוא כי חג"ש שבו ערדלין ומשנין בחי' ראש כסוד ג' מחין שבו חבד' ונמלא כי אין ראש זו מחודש רק שמה שהיכה כסוד חג"ה הדרתי למעלה ונרלו ונעשה ראש כסוד חבד' או בחי' ו' שבשם הו"ם הטלל האלילות כי חמלא היה הו"א וק' לבד ו' זמירא שכתוב ה' דאמא פלאה ופחה ילאה ונעשה ו' פלמה שבשם הו"ם ונעשה לו ראש שוא לורח ו' שש בראש ו' כדוע כי בייקס סחה ו' לאחד ה' ראשונה אלא שלא היה לב ראש כי היה לבד וצבוליות נעשה לו ראש הו"א ע' ו' :

שהוא בגולגלתא (ח) מהפעשה עד לחסה ומלכשה גם אם המחין הנקרא חבד' אכל עיקרות הכתר איש אלא למעלה על אלו הכוונות. ועיין בביאור איש מחבר ג' רישן אצלפן דא לבו מן דא סכר בפתחת ארז"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שוא מלכד הפוח פלחו מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכתר סה והנה הוא נעשה מבחי' חג' הסחטון של פת"ם דאמא הנקרא הנבא חסו ענינו. כי הנה כתבנו לעיל כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים סוד ז"א בבחי' המחין סו"רס לסבדל ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנין ואמרנו כי האורוב של נה"י דאמא עלו בחג' פת"ם בסחטון של פנונה לרמה את הולר שילד ויאל לחין וזו אותן האורות הו"לחו שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורות הנ"ל האורו ונעשו כח נכלי הסוא של מחיאת הפת"ם הסחטון וצבדילי ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים וזו האורות הראשונים שנסחלקו נחלבשו סוד אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סו"רס להתרוקן לכפה סבות הנ"ל אם לנורן לידם המחין דלא ואם לכפסוח לטבין למחין דז"א פלחו כב"ל אכל אלו ששם פטלס י"ם של חנוכה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאס. ומדבר פחה באלו של הסנוה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שנסלבשו בוצ"א לסחם לו כסוד מחין הב' הוא בחי' חג' חת"ם (ח) והנ"י שלה החדשים שנתפשו בה ממדס כדי שחסה שלימה ב"ם נמורות להודוה עם אכל כב"ל נה"י הוא בחי' שאר קומחה סוא מן מחיאת פליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונת עם ג' בחי' אחרות בואפן זה. והענין כי כנה חג"ל כי פחה אחרת עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דסנונה למעלה בחי' מחטון של פת"ם שלה ונתרוקנו אלו הכלים מן האורות שלהם פלחן ולא נשאר בהם שום חיות כלל ועיקר כסוד איך הפורה מחק"מח אלא בחי' שחמים פלחו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובן האוהן דז"א שהם מן הסחטס שבו עד למחסה שהם ס"ם והנלבשו כפי' פרקין שיש בנה"י של החנוכה ואח"כ נחלבשו סלסם חוד' ז"א מחמכה שבו למחסה פת"ם בפי' חג"ה. ונמלא כי הכלים והנוף (ג) של אלו המחין הם בחי' א' שהם הכלים וגופיות החנוכה פלמה אכל האורות והחמיות והכנסת שבהם של המחין של הו"א פלחו אמנם לפי שבנו שנסלקו אורות שלהם ונכנסו אורות הו"א במקומם לק אלו הנכ"י דאמא מחמלפין מסבטס הראשון ונהפכים לסיות שלם מפלחו ובשר מבשרו של הו"א פלחו ונוף פלחו עמחו דמין ממס ואינו נקראין אלא בשם גופא דז"א ממס. וכזה סבין מ"ם בדרוש גדלות דז"א איך הוא שמו וק' שיש בו בלבד כעוד שכל עממות איש רק וק' איך ערדיל אח"כ ונעשה בן י"ם נמחות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא וק' ונכנס בו פחד ג"ם ששם נה"י החנוכה ומסחבריו יחד ונעשו ס"ם נמחות אורות עם זה כי כל פרק פליון דלחא פנונה מספרר ומחמבר עם כ' פרקי עליונים דכלי החסד דז"א ונעשו מחמה שבו ופרק ב' דכלי נחא דחנוכה מחמבר עם פרק הסחטון דחסד ופרק פליון דכלי דלחא דז"א ונעשו חסד דז"א ופרק ג' דכלי נחא דחנוכה מחמבר עם כ' פרקי סחטונים דלחא ז"א ונעשים נחא דז"א וער"ז בקו שחמלי וער"ז בקו חמלי ככטור חללני במקומו (ד). נמלא כי הנה"י עמון דסנונה מספררבים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' ככשהוא א' ונוף דז"א הוא ממס ולכן נקרא בחינה זו בחי' כגדלה ממס של הו"א עמחו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחין דז"א לטובן נעשו בגוף דז"א ממס והבי נבבאר בחי' המחין דז"א מחמכה עלו ולמחסה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של החנוכה שהם הכלים בלחי אור. הבחינה הב' הוא הכתר של ז"א אשר הוא נעשה מן החג' הסחטון של פת"ם (ה) והנ"י החדשים של חנוכה והנה בחינה הכתר דז"א לרך שחילה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל מחין דז"א או לאו אם מכלל ס"ם דז"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הסחמה כמו שכבר אהם היה רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חמכה ורליות הרבה לסבדל זו גם מה ענין הכנה לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראס מפסחות לשון הפקוסט וספר הו"כר נראה כי הכתר הוא גולגלתא וחבד' הם המחין שכתוב הגולגלתא ואם כך הוא נמלא שכתב סא גרוש תכליות הנרתען כי הוא נעשה חו"נית ולבוש אל המחין בדרך הגולגלתא המקוה ומלבוש את המחין ואין ספק ששכלים ועיקר הם המחין כי הנללה הוא כלי ומלבוש ספל אלים ודבר זה לא יכלה על דעה טיטק בן יומי כי הדי כתר גדול לאין קן על החמכה ותכונה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (ח) סחטון ונח"י: (ג) הוא הכלים והוא גוף וככל לבנו וכן פ"ם אכל החוהה והדיווחה והכנסת שבהם גם זה הוא ככל וכלהו. שם פליון: (ג) לקמן פ"ו וי' והכלים פ"ו וכלים ח"י: (ד) לקמן פ"ז: (ה) לקמן פ"ח: (ו) סחטון ז"ל: (ז) עיין לעיל בפרק י"ג ו"ז ו"ח ו"ט: (ח) לקמן מופ"י: (ט) עיין שם שמו פ"ו:

יפה שעה

23589 ח אה"ח

דטעויות דז"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחר חו"ניים מהם כו ועיין שלחי שר סעבריס שפר שוחק ללס:

דרוש ג משער החרב עמי' נ"ב ליל מן התמן לטבי עד מרעה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב מפלים דאלימות :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ט עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש הקדים עמ"ט אשר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחטת הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש חלה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלמה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוכר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיימים סוכר בדרוש ד' דברכה אבות כי שם נבחר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ט מסכים עם זה הדרוש שאין הגון' מקבלת המוחין עד הפמידה נכוד כהן ע"ט . דרוש ח' משער ק"ט תחלה בהם נשפוק זה ל"ב מפזרים ט"ג פינד ומשק אוחס כנוכר לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משער הפמידה בדרכה חסה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אציהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק בחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה חסה גיבור בנצורה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ה דרוש ו' משער הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן בסוגה רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט בנאק הדרוש עמ"ט שלום הם סוד נה"י דעיר אחרין פלמו ל"ב ולפיל בחחחחם הדרוש כהג' שהם נה"י דז"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשער מיפוש הירח כי אחר חרבן בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק עד הכ"ה דז"א הראשונים שפלו לחג"ה נחל שרדך לטוין בשלשה ברכות אלט להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפלו לחג"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטק' :

דרוש כונה אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך במילה ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש בשם הו"ה דפ"ג וכך הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עומר עמ"ט כהחפשות החסדים ל"ב ואלו לנדר מהחפשות ס"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג השבועות עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשער כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ט ואמנם תחלף אבאר ט' עד סוף הענין ותראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ט כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות האל' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יוזג עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחסרם יום שבועות הם המוחין דחמור ופ"ט תפילה שחרית ומסב' נחשבים מוחין דגנים דישב"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרית ומסב' כי אם ממילה באהבה ואילך בשחרית מוחין דגנים דבינה נישב"ה בחארה מוחין דגנים מחו"א פילחין בלחש בלחש ותורס דמסב' מוחין דגנים דכתר מח"א :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמיה למה ל"ב לפי כי עד ששה

בבריאה והוא חילוניות דאלימות ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאלימות היינו בריאה דאלימות כנודע כי ישב"ה הם חילוניות דז"א חלף שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה דאלימות הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דלחב שהם הג"ר הגן' אל' חינם אלף מוחין דז"ק הגן' חילוניות דאלימות ר"ל ו"ק דג"ר דלחב שהם בריאה דאלימות והם מוחין שלמים בערכם אלף שבערך כללות האלימות יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך האל' הגן' אבא ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דלחב בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטולם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דלחב :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנול' והמוחין דלחב הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כשולים לבריאה דאלימות והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא בבריאה ותפילין דראש דאלימות וכל ח' מלוה כפ"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבררין ועולים בשמש הם בידורי ארבע טק' דב"ן הע"ב בידורי טק' דג' דרוחין עתיק ואבא וז"א שסם חלקי הב"ן המחובר עם המ"ה שבגופם שדוכורין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטק' דשחיק וזחמא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרדך ופ"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטק' דז"א ותבוטה ורחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשבים נק"ט שהם ד' יה"י דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ד' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דבינה נראה כי הו"ה מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דבינה דפרטפים סוכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנצורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדרות ספר הכוונות מפוררש"ש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות שיש מן ברכת עמי' ל"ב ט"ס הוא זה וז"ל מן ברכת המזון לטבי ט' וכך היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנודע ה"ח אוכרוח שיש בשרית היס ושם ביארנו סודם ופ"ט ג"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דלרמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרבות המלוה וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלא פסיק לעלמין ועל ק אלט השני יסדות שלהם יחד במילה ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משער האלימות עמ"ט גם היא מלאה באלף כזה וז"ל ל"ב כן הוא בס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משער תפילין עמ"ט שם יהו"ה במילוי אלפין אבא בו' בח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר שנת"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ה שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לנחי' ארוחות שהוא פנימיות דזירה וזו אלו מפלים ט' פ"ט עמ"ט והפליה אבול ל"ב אלף שגרהה דלימית קטן גם הוא בחחחחחח ס' כטות יסן ד"צ פ"ט :

אל ובנוק דז"ה ממש היי יוכן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם פנים רקים ונכנסו אורות מוחין דז"ה לתוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש, יהדי נח' בחי' מוחין דז"ה מחכמה שלו ולמטה
 חך נעשה ע"י דז"ה ח' דחכמה שהם כלים בלי חור. בחכמה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מעלי התחתון דז"ה ונה"י
 החדשים דחצי'. ונהה בחי' הכתר דז"ה לרין שגבחה תהילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דז"ה או לא, ואם היא מכלל
 ה' ה' דז"ה או לא כי בדבר הזה ים מחלקת גדול בין המקובלים
 וכפי הגרמה מס"י היא שחשבו ה"ם מהחיל מחכמה כמ"ש אחה
 רוח הלוים חיים וכו' וכן אמרו חין ראשית הלה חכמה וים ראיית
 הרבה לסבחה יי' גם מה פ"י לשון כתר ולמה נק' כך, ונהה
 כפי הגרמה מס"י והתי' שהכתר היא נולגלתה וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הנולגלתה ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הגרעין כי הנה היא נעשה חיונייה ולכום המוחין כדרך
 הנולגלתה שהיא מקפת ומלכשת את המוחין וחין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הנולגלתה היא בלי ולכום עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניטק בן יימו כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לחין קך על חכ"ד ובלא נחשבי אללנו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל טרסם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרסם טהם ומטותהם ככתר וחותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעולים לחין קך על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלה
 בב' חידוים שבאשר נבאח ענין ים בכללות כל האצילות אשר
 האריך נק' כתר יא"ה חיו"ב מיכיה שם באריך בחי' נולגלתה
 ומ"ם דליה אונם חיו"ב הם יא"ה שהם הענפים היולאים ממ"ם
 האריך הנק' כתר ישרו' ביום הפרטיים שבכל פהאף ו"כ

צדאוי שמיחם הכתום שככתר הויה הוא גדול מחכמה אשר
 צפרנוף הויה שהי' הם מכתר אללנו ובהכרח הוא שבחי' הד'
 מוחין שהם ו' חו"ב דעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ש בכותב שים שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' וקופות דעמידה
 ע"ש ונמלה שהמוחין הם למטה מבחי' הכתר וחותם כחוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה ממנו נמנו נמרי אמנם
 בכתר ים בו בחי' פנימיות שהם מוחין שבו נעלמו ממש ובחי'
 חיונייה הוא הנולגלתה חלל שחיונייה הנולגלתה מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו חלה למעלה על חלו המוחין ועיין מ"ש בדרוש גי' התגלגלן
 דא לנו מן דה' הנז' בא"ז דף רפ"ח ע"ה ופס' הדין ענין מוח
 זה שככתר שהוא מלבד המוח עלמו יים עניינו, והכן הקדמה
 זאת היעוב:

פ"ב. יעתה

נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבחי' חלי התחתון דז"ה דלוימה הנק'
 חצו' כנ"ל ויה עניינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימה
 הא' תוך זעיר בבחי' המוחין הולכה להגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו חך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של חימא עלו בחלי התחתון דז"ה דחצו' לדמות את הילד
 שילד וילא לחין ואלו אונם האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהפעלות כל האורות
 ההם לאיתו מתליה התחתון דז"ה דחצו' האורו ונתנו כח בכלי
 הויה דמחלת התחתון דז"ה דחצויה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואלו האורות הא' שנחלקו נחלצשו תוך נה"י
 חלו האחרים כי הנה"י הא' הולכרו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 חם

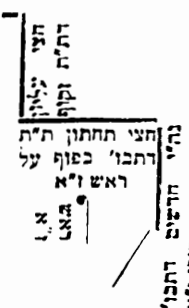
אימה שלימה

דלוימו פרט, וכן ער"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנז' לחין קך וחותם מוטעים כלל וממנו שהיי חלה שצוה עולים
 ומתבררים יותר ומודגבים יותר עכ"ל, נמלה דעתה הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכתב מוהרש"ו ז"ל על שמועה שניה, אמנם
 ים עור שמישה אחרת שכתב בשער הנסירה שער כ"ט פ"א במה"ק כי החנ"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזכאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכו' בשער כ"ח פ"ד כלל ה' ישר"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכתב חכמה עד הוד ההפשטת וברך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש ישר"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת והיבא בנה"י דף ל"ג ע"ג וז"ל ונודע כי הכלים דז"ה חיו"ב רק ו' ספירות
 חג"ה נה"י חלה שבו מן ההנדלה נחלק כל ספירה מהם לתלה פרקין ועי"כ היו ע' כלים ונמלה כי חלה פרקין עליונים ותלה פרקין
 אמנעיים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו פנים ונעשו תלה כלים שלימים לחלה מוחין חכ"ד הנז' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אחר"כ חלה פרקין תהאין חג"ה הראשונים נעשו תלה כלים לתרין עשרין דעתה תהאין ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם נוף בלה
 חלה סתן בלי מוח א' הנז' הנכלל מחו"ב דעתה תהאין הנקרא ח"ה ומן חלה פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין חלה
 שהם בחי' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותהאין שבכל א' מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נתקשטו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל,
 וח"כ מ"ם הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל נעריך מה שקורא חלה פרקין תהאין חג"ה אשר נחלצשו בן פרקין אמנעיים דנה"י דלוימה
 ונקראיו תרין עשרין דעתה ובכלליתן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותהאין דנה"י דז"ה חין בהם התלבשות נה"י דלוימה
 כ"ה מן הארה שיועד להם מן הפרקין תהאין דנה"י דלוימה המהלכשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי חין
 בהם התלבשות נה"י דלוימה כ"ה הארה לכד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ש בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומביאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיווג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשכת החו"ב מיכוד דלוימה ליכוד דז"ה חיו"ב נעשה
 כ"ה ע"י זיווג טיבר יקרה אשר מהיר בדעת דהו"א וע"י בן מודווגים חו"א ומתירים הארה מחודשת בחו"ב אשר עלו ציכוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ב מהפשטים ציכוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין בנה"י דף כ"ב ע"ג בכוננת קונה הכל בחו"ב, זהו
 הגרמה לעד בדרך אפשר אם נענינו ה' יוכשה, ועיין מ"ש היפ"ש על פ"ה, וכס' אהבה ה' להרב יוסף טרבוין דף ל"ה, ועיין מ"ש באש"ל
 על שער ח"ה בחו"ב הזה, ולפי מ"ש בדרושי הדעת הנז' דתלה פרקין תהאין חג"ה הראשונים נעשו תלה כלים לתרין עשרין דעתה
 תחתון וכו' הוא חלה כמ"ש חסדי דוד בכלל ו' שכתב וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין ב' פרקין עילאין דחג"ה ועשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלה פרקין עילאין דנה"י דלוימה יתהלה פרקין עילאין שבתרין פרקין הנז' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלה פרקין תהאין שבתרין פרקין
 הנז' הם חו"א ויסב"ה והם ב' עשרין דעתה דעתה עכ"ל משמע מדבריו שהלה פרקין אמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עשרין דעתה
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כתב שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תהאין דחג"ה נעשו
 תרין עשרין דעתה שהם חג"ה של המוחין דז"ה:

(ז) חו"ב

ודעת הכולל חו"ב שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ב שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומביאר יותר בשער הכוננת בדרוש שים שלום שכתב וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללוהם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויה עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נהקנים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' וקופות שים בתפילה העמידה וכו' ולכן הם בבחי' כריעות וקופות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקופות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אונחנו אומרים ברכת שים שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ש הרב ז"ל ולכן הם בבחי' כריעות וקופות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסו"ה לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודנוק' כידוע שכל פרנוף ופרנוף מפרטי פרנופי זינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרנוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרנופי זינה דיסו"ה ואלו חו"ב חו"ב שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' ויא"ה ונוק' של כללות זר"ן של אותה
 תפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ציו"ע ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנז' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לזה יועקב ורחל ונסירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאוהה תפילה וממנו
 לבינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' ישר"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ב שהם שרשי המוחין הנקנים בד' כריעות ובד' וקופות הם פרנופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנז' בש' השמות והם בכללוהם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הזה דז"ה שהם חו"ב
 חו"ב שככתר מהפשטים עד סוף עולם האלי' שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הצריחה, ומנהרון דכתר הזה מלכזשים
 חכ"ד

מוחין שלו הנק' חב"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד יאזנה נחלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שגם נה"י החדשים המתחלקים לג' קוים יהיו כתר דו"ח, אבל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ת אל ראש ז"א. גם ל"ל מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דו"ח איך לריך י"ג שנים עד שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי הנו"ש שהת"ת עלמו שורה על חב"ד דו"ח אין לריך להשקות זמן שכיון שנכנסו כבר נה"י דחבונה בסוד מוחין בחוכו מאליו נשאר עומד ת"ת ע"ג המוחין ברגע בלתי שיהיה זמן, אמנם הענין הוא שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ת דחב"ו הוא לבדו נעשה כתר ושורה וחונה ויושב ע"ג המוחין ממשי, והנה הת"ת הוא נוף רחב כנראה מחוש העין י"ג בחלמנו ובחוכו מקום חלל רחב יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא הייחד רחב שבה ורישא דו"ח שהוא הייחד לר וקטן כשיעור מכל אבריו ובפרט כי זו בחי' אימא ווי בחי' בנה הקטן כי ביה"י כאשר חונה אוחו חלי ת"ת על ראשו דו"ח נכנס ראש ז"א בחוכו וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ת זה ויש בו שיעור גדול לשיהיה קלוה נשאר למעלה וקלמו יורד ומסבב את המוחין דו"ח, ואמנם הנה"י החדשים דחב"ו אינם נכנסים תוך פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים ומתפשטים ויורדים בצד אחרים דו"ח כאדם ארוך הכופף קומתי וגשטן על גבי ראש אדם נגס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי הנגס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופי שבמקום עזבו ע"ג ראש הנגס והגליו נתלין לאחוריים דנגס שאז נגולא שראש האדם הארוך גס חלי קומתי העליונה זקוף למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הנגס והגלים שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הנגס, ועד' בחימא עם ז"א

כענק ע"ג נגס ממש והיא עומדה על זעיר ממש כלורה אות למ"ד כיה וגמלא חלי ת"ת התחתון דחב"ו כפוף על ראש ז"א כעין כתר על מוחין דו"ח והגלי אימא שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי ז"א עד למטה בחופן שהת"ת עלמו דחב"ו הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דו"ח והיא נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי שישאר הת"ת בחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן לירד כמ"ש בענין המזך י"ג שנים דגדלות ז"א כנו'. וממלא שהכתר דו"ח אינו דבוק נוף ח' עם הנה"י אשר נכנסין בחוכו אבל הוא נוף ח' עם נה"י החדשים היורדים ומתשלשים מאחורי ז"א וכוה הבין מש"א במ"א כי קו האמצעי דו"ח לפעמים יורד עד למטה וגם בחי' הדעת שהוא עמו בקו האמצעי גס הוא יורד למטה ממקומו ואמנם החו"ב שבו נשארים במקומם ואינם יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר עם נה"י הפנימיים דחבונה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת גם חו"ב שבב' הקוים האחרים יעלו וירדו עממה:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דחב"ו החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים וכמשכים דרך פניו הוא כדי שיתוכל דחב"ו להסתכל פניה בפני ז"א כאשר תכפוף ראשה להסתכל בו בחיות פניה באחורי ז"א ותכפוף ראשה ותביט בפניו דו"ח שהוא נמוך ממנה ותאיר בו בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו נמלאת פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מאד מאד וכאשר תכפוף ראשה להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור איך התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד סיים

איפה שרימה

החב"ד שהם או"ח וישכח"ת דו"ח ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דו"ח זון ויעקב דו"ח א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב בפרקין שנעשה מחלי ת"ת דאימא, אמנם נלע"ד שכן הם דברי מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מלינו בכתר דו"ח שיש בו שורשי מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטוף הוא הכתר הפרטי שכל מלבד החב"ד הפרטים שלמטה ממנו וכוה יבא דברי הרב על נכון:
 (א) **כמו** א"ח ואו"ח נוק' דו"ח כולם כתריהם נעשה מן ת"ת העליון שעליו וכו' עיין מ"ש באש"ל באורך על שער א"ח פ"א אות ח' והענין בקיטור כי או"ח מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דא"ח שהם נקראין חג"ת דכתר דא"ח יעו"ש:
 (א) **הנה"י** של חבונה החדשים וכו' וגם ביש"ס יש נה"י חדשים כמבואר בסידור ככונת העמידה בחיבת למען שמו ועיין לעיל פ"א אות ג' מ"ש שס:

אם לצורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לצורך מוחין דו"ח עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלוט י"ם דחב"ו עלמה חזרו האורות להתלבש בהם, והנה מזה המחלית התחתון דת"ת ומנה"י (ח"ל נה"י החדשים) בחי' כלים ובחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם הנעשים כתר דו"ח, והרי זה הוא שינוי ח' שיש בין הכתר למוחין שהמוחין הכלים שלהם הם דחב"ו והאורות שלהם הם דו"ח אבל הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן דחב"ו וזה הבין הטעם למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מתחילין מחכמה נקב' ראשית והטעם כי הנה המוחין דו"ח שהם חב"ד שלו האורות הם דו"ח עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י הא' דחב"ו כנו' עכ"ז הם עפלים ונגררים אחר הרותניות והאורות שבחוכם שהם מו"ח עלמו ולכן משם מתחילים מספר י"ם שהם חב"ד חג"ת נה"ס שבו ובפרט כנו"ל שהכלים דנה"י הא' דחב"ו נעשו בשר מבשרו וגופו דו"ח כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם בחי' דחב"ו לבד ואין בו בחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל זה וכוה הבין למה נק' כתר שהוא מלשון כותרת ומסבבת כמו העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה גבולת היא מנוף האדם. גם כזה הבין הפרש ויחדן מעלת הכתר על המוחין כי המוחין היו האורות בחי' זעיר עלמו ובחי' הכלים שלהם בלבד היו מהחב"ו. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהחב"ו ופשוט הוא הייחד והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה גם שאפי' בחי' הכלים יש ייחדן לכלי הכתר מכלים דמוחין לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אבל כלי הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ת וכודע שחלי ת"ת גדול מכל נה"י כולם כמ"ש בהקדמה ידועה שהבחי' קטנה שבכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא שהכתר גדול הוא מכל הט"ס כולם דו"ח לנמר, ואמנם עכ"ז נק' הכתר כתר דו"ח אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי שכאשר אימא שהיא חב"ו רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה בסוד בעטרה שעתה לו אמו הנכה היא יורדת ומשפלת גופה למטה עד שיעור חלי ת"ת שלה כנו' ומקפת ומסבבת ראשו דו"ח ונעשית לו בחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מנח"ו ז"א עלמו לסיבת התחברותו והתדבקותו עמו וז"ס מ"ש בחי' דכתר חייה אימא על דת, גם אמרו בחי' כל כתר חייה אה"ה והענין הוא כי מנח"ו אימא הנק' אה"ה כודע נעשית כתר דו"ח כמ"ש ודע שלא זה בלבד אלא עד' הם כל בחי' הכתרים של כל שאר הפרטוף (א) כמו ארוך ואו"ח ונוק' דו"ח שכולם כתריהם נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דו"ח, והנה ג"כ ית' לך שהרי מבשרי אחזה אלוהי והרי אין אלו רואים שבאדם התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין בחוכו למעלה מהמוחין שלו אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דו"ח רק בחי' מקפת עליו זולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם היינו' שלו המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלויג' המוקף את המוחין של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון דת"ת ומנה"י החדשים דחב"ו וכו' ית' לך מש"ל שבינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם כפי הנו"ל שחלי ת"ת נעשה כתר על הנה"י נכנס בחוכו אין צורך להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר בחי' כתר דו"ח אינו רק חלי התחתון דת"ת דחב"ו לבד והוא ממש שורה ע"ג

דמ"ה ודב"ן לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות חו"ג דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה ודב"ן דחיצוניות דזו"ן. וחלקי הכללות דמלכויות והדמות ומספר השמות ונפשות דכלים וצלמים ומוחין ונרנח"י הנז' יכוין להמשיך לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות חו"ג דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה ודב"ן דחיצוניות דיעקב ורחל. וכל הכוונות האלו צריך לכוונם בכוס, ולחזור ולכוונם בהלל, אלא דבכוס ג' עיקרו בחסדים ויכלול עמו הגבורות, וכוס ד' עיקרו בגבורות ויכלול עמו החסדים, וסדר הכוונה שוה בשוה ואין הפרש ביניהם שלא כדברי שאר המקובלים.

הברכות יכוין להמשיך ד' קוים אמצעיים דכללות חו"ג דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ אימא עילאה עם המוחין פנימיים דצ' ומקיף דל"מ דחו"ג דדת"י דה' צלמי נרנח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה ודב"ן שהם ב' שמות אכדט"ם ע"ה וע"ד והם ב' צלמי נ"ר דחיה וב' שמות קמ"ג וקנ"א והם ג' צלמי נח"י דחיה עם המוחין דחו"ג דקטנות ב' שהם ב' שמות הנזכרים והמוחין דגדלות ב' דחו"ג דאימא עילאה שהם ב' שמות מ"ה וב"ן מלובשים בהם ובתוך כל כללות דדת"י דה"פ הנזכרים מלובשים ו' היוו"ת בניקוד מח"ש ג' בחסדים וג' בגבורות והם נרנח"י דחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנרנח"י [תוס' מנ"א: דנרנח"י] דחיה דב"ן

הקדמה להבין ענין הכריעות והזקיפות מוהר"א משען

נמצא שקו ימין דד' פרצופים הנזכרים שבכתר הם מצד ימין וקוי שמאל דכולם מצד שמאל וקוי האמצע דכולם מצד האמצע.

וא"כ כשנמשכו המוחין בתיבת אחד דק"ש לד' פרצופים שבכתר צ"ל שיה"ו דע"ב ואה"י דקס"א ואהו"ה מלא ביודי"ן ואה"ו מלא ביודי"ן אלו הד' שמות נכנסו ונתלכשו בחח"ן בג"ה ודת"י דחו"ג דחב"ד ודחג"ת דפרצוף הפנימי מן הכל הנקרא חכמה דכורא דעתיק, ועד"ו שם יה"ו דס"ג ואה"י דקס"א ואהו"ה ואה"ו מלא בהה"ן לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד ודחג"ת דפרצוף בינה הנקרא נוק' דעתיק המלביש על עתיק דכורא, ועד"ו נקיש לשרשי שני המוחין דחו"ג הנק' א"א ונוק'.

הרי נמצא שכל ד' יה"ו דעסמ"ב הם מצד ימין לד' פרצופים הנ"ל שבכתר והם לחלקי המ"ה שבהם דהיינו לב"ן דמ"ה, וד' אה"י מצד שמאל דכולם והם לחלקי הב"ן שבהם דהיינו לב"ן דב"ן, וד' שמות אהו"ה ואה"ו הם באמצע וכנ"ל.

ומעתה צ"ל שגם שמות המוחין דו"ק דאבא שהם שמות שלמים דעסמ"ב וד' אה"י"ה שלמים וד' אהו"ה מלאים ע"ד עסמ"ב וד' אה"ו

הנה בסידור כרך קטן בכוונת אחד בהמשכת ו"ק דגדלות דאימא שהם ד' יה"ו מלאים וד' אה"י מלאים וד' אהו"ה וד' אה"ו, שם כתוב לאמר שהוא לפרצוף חו"ב וחו"ג דכתר. ויותר מכואר באר היטב בספר נהר שלום דף מ' [צ"ל דף ע', ובנד"מ דף מ"ו ע"א] וז"ל, המוחין דו"ק דגדלות הנמשכים בק"ש שהם* ד' יה"ו דעסמ"ב ד' מוחין חו"ב וחו"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחו"ג דבינה, נראה כי ד' יה"ו מלאים הם מוחין דחכמות דד' פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, וד' אה"י מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנזכרים לחלקי הב"ן שלהם וכו', עי"ש. וביאור הענין יובן היטב עפ"י מש"כ בדרוש הדעת שהד' מוחין הם מתלכשים זה בתוך זה, וא"כ יהיה ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דשורש החכמה שהוא עתיק דכורא לפניו מן הכל ועליו מלבישים חח"ן בג"ה דת"י דשורש בינה הנקראת נוק' דעתיק, ועל הבינה מלבישים חח"ן בג"ה דת"י דשורש החסדים דדעת הנקרא א"א דכורא, ועל החסדים מלבישים חח"ן בג"ה דת"י דשורש הגבורות הנקראת נוק' דאריך.

כ"ח ע"ב

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

גבור, וקו אמצעי דהנו' בדעת כברכת אתה קדוש, ומברכת סלח לנו ואילך שהגיע נישוק דו"ק דו"א עם ו"ק דנוק' נמשכים בחינות אלו למטה לו"ק כל בחינה בכרחה א' וממנה נעשה הנישוק וכנוכר בסידור. וזו היא כוונה הנזכרת בעולת תמיד שם"ל לש"ש ז"ל דהחיבוק והנישוק הוא כסוד הפנים, וכל הפרטים הנזכרים בדרושי הרב היא בשורש החכמה שהיא העיקר וכנ"ל. וכעד"ז בכריעות וקיפות דהודאה תחילה וסוף בשני שרשי חו"ג דכתר הוא עד"ה במוח כינה דכתר דמגן אברהם ממש.

והנה בתפלת ערבית דליל שב"ק כתוב לאמר שגם בשאר הכריעות וקיפות כדמיון כריעות וקיפות דתחלת אבות, שהו"ק הנמשכים לו"א בכריעה וקיפה א' הוא לו"ק חג"ת נה"י דו"א. וחד מן חבריא^פ סמך על זה וסדר תפלת החול ג"כ בסדר זה, והביא ראיה לסברא זו דהרי גם שורש דבינה ורחו"ג דכתר דבחינת האחור דתבונה, הו"ק כבר נכנסו בק"ש כמ"ש בנה"ש ובסדור בק"ש, וא"כ בחינה זו דאחור כיצד מכניסין אותה בכריעה א' לחב"ד חג"ת והרי היא עומדת [שם] מקדם קדמתא. וגם הביא ראיה ב' מחיבור יהו"ה בכריעה א', והרי לא נכנסו עדיין בו"ק שהם ו"ה דהוי"ה זו.

והנה שתי ראיותיו הנז' הסת'ר אסת'ר, הראיה הא' ממקום שבא מסדור תפלת ערבית דליל שב"ק דכתוב שם בהדיא שבחי' ו"ק הנמשכים בכריעה הא' לו"ק הוא מלמעלה ממקום שנמשכים הג"ר, ולפי דבריו הרי הם כבר היו בחב"ד חג"ת. ולעיקר קושייתו עפ"י סדרינו יש ליישבה בריות ולא בצמצום, והוא כיון שמוחין דאחור דחכמה דכתר עלו בסוד מ"ן כמלת

דתחלת אבות, ומכ"ש כאן שאפילו בז"א בעלה לא הגיעו המוחין אלא לחב"ד חג"ת שלו. וכן מפורש ומסודר אצלנו בתפלת ערבית דליל שב"ק, ולא כמ"ש בסדור החול שבידינו הארוך והקצר שנמשך לחג"ת נה"י דרחל מכריעה הא', (פבאלא בכריעה א' לחב"ד חג"ת), ובכריעה ב' הוא שנרחים לו"ק שלה חג"ת נה"י. וכעד"ז בזקיפות נמשך מוחין דיש"ס הוי"ה דס"ג עם הנרנח"י דפנים דאחור ודפנים מ"ה דמ"ה ודב"ן ע"ד הנוכר בכריעות, וההמשכה לנוק' ע"ד הנוכר בכריעות, ועליה של נקבה כדמיון עלייתה בזקיפות דתחלת ברכת אבות דומה בדומה. וכ"ז במוחין דשורש כינה דכתר, אבל מוחין דשורש חכמה דכתר בכריעות נמשכות ו"ק וג"ר דאחור דאחור לו"א (דניקוד) [דנקודה] הנז' דומיא דבינה דכתר, ולנוק' אין לה הארה מזה אלא אדרבה בכריעה א' נתמעטה עד היסוד, ובכריעה ב' עד העטרה. ובחי' אחור דפנים נמשך קו ימין חח"ן לכר, הח"ן בכריעה א', והחכמה בכריעה ב', וכולם לחכמה דו"א לבד ואינם מתפשטין לתתא. ובבחינה זו אין מכוונין לנוק' לא מיעוט* ולא הארה כיון שלא נתפשטו המוחין עד למטה. ובזקיפות נמשך פנים דאחור דיש"ס ו"ק וג"ר בו"ק וג"ר דו"א (דניקוד) [דנקודה] הנז', וחח"ן לבד דפנים דפנים לחכמה דו"א כלכד, ועתה ממשיכין הארה ומוחין דאחור דאחור שכריעות ופנים דאחור שבזקיפות, בזקיפה א' הו"ק דאחור ופנים דאחור לחב"ד חג"ת דאחור ופנים דאחור דנוק', ועולה עד ב"ש ת"ת דת"ת, ובזקיפה ב' נמשך הג"ר (דניקוד) [דנקודה] הנז' לג"ר שלה ולדחות הו"ק לו"ק שלה ועולה עד ש"א דת"ת דת"ת. וקו שמאל דאחור ופנים דפנים דשורש חכמה נכנס בבניה דו"א בכרכת אתה

[אחי' 1234567]

ט"ו ע"א

פב. המוקף תוס' מהשד"ה זלה"ה.

פג. שד"ה: הוא הר"א משען ז"ל, ובאו דברי קדשו בסוף הספר דף כ"ח סוף ע"א [בדפו", ואצלנו עמוד צ"ד] (מדפו"י).

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שרשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זון ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זון ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זון ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דון [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזון עד הזון ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לכתניה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזון דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היורדת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתה עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל : 1234567

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רחבי"כ
 [ד"ס ע"ג] וז"ל באופן
 כי טיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ט אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכוונת
 צנוה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפי"ז
 לדין להבין מ"ש צסידור צכריעות חקיפות
 דמגן הצרכס להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמידים ו"ק וג"ר דחסדים דדעת דכח
 וכן צבטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעת דכח
 וצכולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 הם היא מחכמה דכח לצינה ודחוי"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ט ואח"כ צכריעות וזקיפות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צסידור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות **מלך עוזר** וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות א"י ממשיכין ו"ק דאח"י
 דאח"י ואח"י דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נוהגת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאח"י דאח"י דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חר"צ
 דכח צכריעות חקיפות דמגן הצרכס וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נהגה לצינה שאלות
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נוחתה כמוחין
 לחסדים דדעת דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וכזקיפות וכחכמה מהסודים דדעת
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעת דכח נמשך מספחים
 דדעת דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וכזקיפות, וכחכמה מגבורות דדעת דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נוחת לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רחבי"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחוי"ג דכח
 דחוי"ג דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י צכריעות
 הנק' אימא לחוי"ג חר"צ דכח דחוי"ג גב"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"י גבר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שצמד צקופות זו וע"י"ש מה
 שחירן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסים צכ נכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האח"י היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ"י צצ"ת שער ל"ד
 פ"צ כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס צצקודת האח"י
 אינה מתפשטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא ל"ל תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתפשטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע ל"כ כשחזרת נקודת האח"י לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים וא"ך אפשר
 שתכ"כ נקודת האח"י קומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזק דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכב
 לכיות פלגוף כבולל דנוקי כו"ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"י
 שנקודת האח"י דנוקי אינה מתפשטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האח"י כחן צל"ס
 דאח"י דאימא נשאר צתוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת באהבה דז"ה ודבוקה עמו
 אהבה מטעם שלא יינקו חסם ההוליו ואחר
 שנצניח צו"ה ננסר כל האהבה שהם לאה ורחל
 שהיא פליון דהכל נקרא ע"ש לאה והיא רחל
 העליונה ובייך צה נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צסוד תשיי ונקשרת
 בצרופו כשמאלי אבל אין צה דיבוק ולא שייך
 צה נסירה אלה נצניח ונגדלת צמלך עוזר עיי
 מוהין דפנים דאימא ועיון כהכרת השמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"צ וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דחקירה ב' אם נכנסין צנוקי צמלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכח שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכח דאר"פ דפנים דפנים דאחי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנוד החזק דז"ה וזה מוכנה להיות רק
 צהכמה דכח יען שצכריעה אי נמשך ויק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דצניח דכח ולהעלותה עד היסוד דז"ה
 כנז' וכיוולא צזה כתוב צמודים וככסוב שמך
 צנוקי דחוי"ג דכח יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים להעלותה עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 צהכמה דכח דאר"פ דפנים דפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכח דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דק"ה שאלה צמלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין צהוכה המוחין דפנים אס הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב כהכרת השמי"ש זיע"ה

צפ"ח

ק"ה שאלה כתוב בסידור צתיבת אחד
 להמשך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ דכח דחוי"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה ובטמיה עד צהכמה נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צהכמה שמתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונק נכנס צנוקי לצורך הכנייה
 וללס דיש"ס נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללס דיש"ס למיין לצורך הפניה. עולה
 ללס דחוי"צ חוי"ג דכח דיש"ס כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ חוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא לל"ס דחכמה דכח
 דיש"ס שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דחוי"פ דפנים ויורד עמהם לנס
 דיש"ס שהוא פנים דאחי שעלה למיין אס
 נכנסין כולם צנוקי צמלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין צכריעות
 וזקיפות דכללות הכמיהה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללס דחכמה דכח הוא כנכנס צמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד צמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"צ) וז"ל יש
 להכריח שמתלקין המוחין דאחי דחוי"צ חוי"ג
 דכח ועולים כולם צסוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה וכמוחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי"ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחין
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שתי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שכוו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שכוו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 הצפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו הצל
 שארית המוחין נשארית צפקדון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרדויהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממע ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצא לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצא שגכנס בו צבוד
 אר"פ יולא אה"כ דרך היסוד של אצא עלמו
 וחל"ו נכנס צבוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צבוד אר"מ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצא
 עלמו ונריכה אליו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצא אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"י (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הויב צבילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הויב אחיב צבילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

קטו) שאלה כתוב בשהכ"ו (דל"ז ע"ג)
 ח"ל אחר שכבר נעשה צחינת
 החיצוק והנשיקין בצרכות שקדמו כנז' אז
 מתפורר היסוד להתאצר צוקי ופר ע"כ לפי"ז
 יולא

יולא שהזוג דשים שלום הוא לצחינת צוקי
 שכבר נעשה לה צחינת החיצוק והנשיקין
 וקשה דא"כ הינת צוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צב כזר החיצוק והנשיקין שנודע שהחיצוק
 והנשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינה וחז"ג לה מלינו עניין החיצוק והנשיקין
 אליה א"כ איך צשי"ש מכונים לזוג כל
 בצחינה דכתר ודחצ"ד ודח"ק כיון שלא קדם
 לבס עניין החיצוק והנשיקין כיע"ה :

חשובה כן אמת שהחיצוק והנשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שככתר היא
 מחמת הותמה צצינה וצחז"ג ככל הצחינות
 שנעשו צב תיקון הטצ"ה והחיצוק והנשיקין
 ומוחין דא"פ ונעשה צהס ככל מה שנעשה
 בחכמה דכתר וע"כ צשי"ש מזדווגים כל ד'
 צחינות חז"צ חז"ג דכתר ונמשך לנוקי שהיא
 יעו"ד שצבס ואח"כ ממשיכין שאריות המוחין
 לחצ"ד שהס' אר"א וישכס"ת ואח"כ לוי"ק שהס'
 זרין ויעו"ר הכל ע"ד כנז' וכן הזווגים יהיו
 צציה בכל אחד ואחד מהר"ג שד"ה יל"י :

קפו) שאלה כתוב בשהכ"ו (דל"ח ע"ה)
 ח"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הזוג הוא דיעקב עם רהל עכ"ז
 יש עוד זוג אחר ג"כ והוא זוג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמתולם לא מלינו צשי"ש זוג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרבא מפוי צסדר הזווגים צבקדמת
 סידור הרש"ש שצשחרית דחול לאה וישראל
 הס' אצ"א אבל זוג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

חשובה אך נראה לפרש צצשי"ש דשחרית
 יש צ' זיוגים שלעולם הזוג דשי"ש
 דשחרית הוא דיעו"ר דיקא חזוג דישראל ונאה
 כנעשה צאמירת ויעבור אינו עניין לכאן
 דכתס הוא זוג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שמי"ב עוד יש זוג אחר
 דישראל ולאה כונתו על זוג הנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שהוא משניין
 זוג דשחרית דזוג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים אמצעיים מהר"ג שד"ה יל"י :